

**Міська цільова комплексна програма підтримки молоді
м. Черкаси на 2027-2031 роки**

Міська цільова комплексна програма підтримки молоді м. Черкаси на 2027-2031 роки (Далі — Програма) складається із семи розділів:

- I. Визначення проблеми, на розв’язання якої спрямована Програма.
- II. Мета та завдання Програми.
- III. Термін реалізації виконання Програми.
- IV. Напрями діяльності та заходи Програми.
- V. Обсяги і джерела фінансування Програми.
- VI. Контроль за ходом виконанням Програми.
- VII. Очікувані результати.

Заходи Програми складаються з дев’яти пунктів:

1. Формування громадянської позиції та підвищення рівня компетентностей молоді.
2. Активізація залучення молоді до процесів ухвалення рішень та адвокації молодіжних ініціатив.
3. Формування у молоді свідомого та відповідального ставлення до власного здоров’я.
4. Виконання програм для підготовки фахівців, які працюють з молоддю, у тому числі програми «Молодіжний працівник».
5. Забезпечення функціонування молодіжних центрів.
6. Сприяння створенню умов для всебічної підтримки та розвитку молоді, а також відзначення та преміювання молоді за внесок в розвиток Черкаської міської територіальної громади.
7. Забезпечення міжнародного молодіжного співробітництва.
8. Удосконалення матеріально-технічної бази сфери молодіжної політики.
9. Забезпечення діяльності молодіжного простору.

I. Визначення проблеми, на розв’язання якої спрямована Програма

Міську цільову комплексну програму підтримки молоді м. Черкаси розроблено відповідно до Концепції Державної соціальної цільової програми «Молодь України: покоління стійкості – 2030», схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11.08.2025 № 840-р, «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року», від 12.03.2021 № 94/2021 «Про Національну молодіжну стратегію до 2030 року», постанов Кабінету Міністрів України від 20.12.2017 № 1014 «Про затвердження типових положень про молодіжний центр

та про експертну раду при молодіжному центрі», від 18.12.2018 № 1198 «Про затвердження типових положень про молодіжні ради», розпоряджень Кабінету Міністрів України від 03.10.2018 № 710-р «Про схвалення Концепції розвитку громадянської освіти в Україні», від 14.12.2021 № 366-р «Про схвалення Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року», від 12.08.2022 № 752-р «Про схвалення Державної стратегії забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030 року та затвердження операційного плану з її реалізації на 2022-2024 роки».

Молодь – це люди, що переходять від дитинства до дорослості. Цей перехід супроводжується змінами в процесі дорослішання: здобуттям самостійності та відчуттям відповідальності, зміною оточення та контексту, формуванням цінностей, зростанням включеності у суспільне життя. Молодь є важливою складовою сучасного українського суспільства, носієм інтелектуального потенціалу, визначальним фактором соціально-економічного прогресу. Від свідомості та активності молоді значною мірою залежить процес державотворення.

Молодь є ключовою соціально-демографічною групою та частиною людського капіталу, яка відіграє важливу роль у формуванні безпекового, економічного потенціалу держави та забезпеченні її конкурентоспроможності на глобальних ринках. Саме молоді люди визначають напрями та динаміку соціокультурних змін, вектори можливого розвитку суспільства, а також впливають на формування та реалізацію державної політики. В умовах сучасних викликів, коли багато молодих чоловіків та жінок борються українську державність, роль молоді набуває особливого значення. Збереження та розвиток молоді стає стратегічним завданням для держави з огляду на потребу у зміцненні людського капіталу, захисті суверенітету України, її швидкому повоєнному відновленні та прискоренні сталого економічного зростання.

Україна перебуває в умовах невизначеності та нестабільності, у результаті чого українська молодь опинилася в епіцентрі складних випробувань. Події, що відбулися, зокрема пандемія коронавірусної хвороби, збройна агресія Російської Федерації проти України (далі – збройна агресія), зумовили глибокі соціальні, демографічні та економічні зміни, які істотно вплинули на становище молоді, ускладнивши і без того нелегкий процес становлення та переходу до дорослого життя. Військові дії, масова міграція, тимчасова окупація Російською Федерацією територій України, що супроводжується агресивною політикою насильницької асиміляції та мілітаризації – все це сформувало нові умови для всіх сфер життя молоді та вплинуло на зростання песимістичних настроїв щодо майбутнього, погіршення психічного та фізичного здоров'я, низької зацікавленості молодих людей в участі у суспільному житті.

Молодь в Україні – це молоді особи віком від 14 до 35 років. З урахуванням етапів розвитку, формування та зміни потреб молодих жінок та чоловіків на різних етапах дорослішання, у Національній молодіжній стратегії до 2030 року, затвердженій Указом Президента України від 12 березня 2021 р. № 94 (далі – Молодіжна стратегія), виокремлено такі чотири вікові групи молоді:

14-18 років: здебільшого охоплює учнівську молодь, яка визначається з освітніми та професійними орієнтирами й набуває досвіду участі в суспільному житті;

18-24 роки: молодь зазвичай здобуває фахову передвищу або вищу освіту, поєднує навчання з початком трудової діяльності та шукає шляхи самореалізації;

24-29 роки: молодь, як правило, вже визначилася з професійними пріоритетами, але часто стикається з труднощами працевлаштування й забезпечення гідних умов праці;

29-35 роки: молодь має професійний, управлінський або науковий досвід, часто потребує перекваліфікації, формує сім'ї, виховує дітей та активно залучається до суспільного життя країни.

Значна частина молодих жінок і чоловіків віком від 18 до 35 років бере безпосередню участь у захисті незалежності, державного суверенітету та територіальної цілісності України.

Молодь є також соціально різноманітною. Вона охоплює молодих жінок і чоловіків, що проживають як у селах, селищах, містах України, так і за її межами; на територіях, на яких ведуться (велися) бойові дії, або тимчасово окупованих територіях України; внутрішньо переміщених осіб, депортованих або примусово переміщених внаслідок збройної агресії; осіб з інвалідністю; представників та представниць корінних народів України; молодих військовослужбовців, ветеранів та інших. Держава визнає різноманіття української молоді та необхідність врахування специфічних потреб різних категорій молоді.

Зниження чисельності молоді, її участі в суспільному житті та зростання міграційних настроїв є ключовими викликами, особливо з огляду на тих, хто планує виїхати за межі України, не пов'язує своє майбутнє з Україною або не відчуває себе частиною українського суспільства. Демографічна криза в Україні, що загострилася під час збройної агресії, депортація та примусове переміщення частини української молоді з тимчасово окупованих територій, обстріли цивільної інфраструктури, призвели до різкого скорочення чисельності молоді.

Молоді жінки та чоловіки можуть стикатися з труднощами в адаптації до мінливих умов ринку праці, пошуками свого професійного покликання та забезпеченням себе матеріально. Відтак, одним із важливих завдань сьогодення є допомогти молодим людям стати гнучкішими та адаптивнішими до змін, а отже, і конкурентоспроможними та економічно самодостатніми через створення умов для здобуття ключових компетентностей, підтримку з профорієнтацією, перекваліфікацією та працевлаштуванням.

Проблема психічного здоров'я молоді продовжує загострюватися як в Україні, так і в країнах Європейського союзу. За даними міжнародного дослідження серед 11 країн світу, проведеного компанією «Alligator» у 2023 році, психічне здоров'я є одним із головних викликів для молоді на найближчі п'ять років. Як свідчать результати Дослідження у 2024 році частка молоді в Україні, яка була занепокоєна своїм психічним здоров'ям, становила 25 відсотків (порівняно з 22 відсотками у 2023 році). Погіршення психічного здоров'я, стреси та розлади, викликані збройною агресією, вимушеною міграцією та іншими травматичними подіями, призводять до руйнування соціальних зв'язків, збільшення випадків розлучень у молодих сім'ях.

Створення сприятливого та інклюзивного середовища, в якому визначається унікальність кожної молодої людини, враховуються різноманітні потреби, а також забезпечується рівний доступ до змістовних та актуальних можливостей, що відповідає викликам сьогодення, сприяє реалізації потенціалу молоді, усвідомленню громадянської відповідальності, пошуку свого місця у суспільстві та формуванню стійкого відчуття приналежності до спільноти.

Одним з ключових завдань є посилення ролі і впливу молоді в суспільстві, зокрема шляхом її залучення до вирішення питань державного і місцевого значення, а також забезпечення участі молоді у формуванні, реалізації, моніторингу та оцінці ефективності реалізації молодіжної політики на всіх рівнях. Водночас необхідним є зміцнення інституційної спроможності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, формування ключових компетентностей державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, фахівців, які працюють з молоддю (зокрема молодіжних працівників), що сприятиме налагодженню ефективного діалогу з молоддю, її залученню до процесів прийняття рішень на всіх рівнях.

Інвестування в молодь є ключовим чинником як для зміцнення країни сьогодні, так і для її повоєнного відновлення. Вкладення у навчання, розвиток навичок, здоров'я і таланти молоді сприятимуть повноцінному розвитку та реалізації молодих українців та українок. Відповідно до цього щороку відзначати молодь міською премією за особливі досягнення молоді у розвитку Черкаської міської територіальної громади.

Для досягнення довгострокових результатів у вирішенні окреслених проблем передбачається застосування програмного підходу, що забезпечить стратегічне планування, міжвідомчу та міжсекторальну взаємодію, мобілізацію ресурсів, сталість управлінських рішень, а також урахування специфічних потреб різних категорій молоді.

Станом на зараз в країні сформовано законодавчу базу, яка регулює реалізацію молодіжної політики, всебічний розвиток і соціальне становлення молоді, проведено реформу децентралізації, утворено структурні підрозділи, що забезпечують формування та реалізацію державної молодіжної політики в громадах, створено мережу установ і закладів для молоді, розроблено та забезпечено виконання державних молодіжних програм, запроваджено механізм підтримки молодіжного руху та різних категорій молоді тощо.

Молоді потрібно виховувати у собі цінності, які дадуть змогу не просто реалізувати себе на ринку праці в умовах складної економічної ситуації, досягти успіху в обраній професії, а й забезпечити її життєстійкість перед проблемами особистого характеру, а також перед часто недружнім соціумом.

Молодь повинна розраховувати на себе, власні компетентності, способи мислення, цінності, у тому числі розвинений емоційний інтелект, а також на зовнішні ресурси (соціально-економічні, суспільно-політичні, організаційно правові умови життя в державі тощо).

Отже, проблеми, на розв'язання яких спрямовано Програму:

- потреба в підтримці і розвитку молодіжних центрів і просторів регіону;

- низький рівень освіти молодіжних працівників та фахівців, які реалізують молодіжну політику в громадах загалом і в суміжних сферах зокрема;
- низький рівень залученості молоді до неформальної освіти;
- не повною мірою залучена до здорового безпечного способу життя переважна частина молоді;
- необхідність формування громадянської свідомості молоді;
- потреба зайнятості молоді на ринку праці за обраною професією;
- повільні темпи розвитку молодіжного волонтерства;
- виклик у практичному впровадженні ефективного механізму формування й реалізації молодіжної політики на засадах соціальної згуртованості і єдності;
- виклик якісної інтегрованості української молоді у європейське молодіжне співтовариство, а також налагодження взаємодії між закордонними інститутами громадянського суспільства і місцевими громадськими організаціями, котрі працюють з молоддю.

Характер зазначених проблем свідчить про високий ступінь їх взаємної обумовленості і визначає нагальну необхідність якісного впровадження Програми.

Аналіз причин виникнення проблеми та обґрунтування необхідності її розв'язання програмним методом

Виклики, спричинені посиленням збройної агресії, соціально-економічною нестабільністю та демографічною кризою, створюють значні бар'єри для цілісного розвитку та самореалізації української молоді.

Масштабність зазначених проблем, з якими Україна зіткнулася вперше за роки незалежності, обумовила неможливість їх розв'язання у рамках раніше прийнятих програм. Складність проблем, що постали перед українською молоддю та державою зумовлює потребу в системному аналізі та вирішенні цих проблем на всіх ключових рівнях: державному (проблеми держави), інституційному (проблеми суб'єктів молодіжної роботи) та організаційному (проблеми молоді).

На державному рівні проблеми пов'язані з:

довготривалою збройною агресією та тимчасовою окупацією частини територій, що ускладнює підтримку зв'язку з молоддю, яка проживає на територіях, де ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, а також із молоддю, яка перебуває за межами України, що призводить до поступової асиміляції молоді у іншому культурному просторі та втрати зв'язку з українським суспільством, що загрожує формуванням покоління, яке не ідентифікує себе як його частину;

системними прогалинами в реалізації молодіжної політики через обмежену міжвідомчу та міжсекторальну взаємодію;

обмеженою кількістю та рівнем професійної підготовки державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування щодо залучення молоді до вирішення питань державного і місцевого значення, формування та реалізації молодіжної політики і здійснення молодіжної роботи;

слабким врахуванням потреб молоді у процесі формування політики, зокрема на регіональному та місцевому рівні, що призводить до зниження її ефективності та посилення територіальної нерівності у доступі до послуг та можливостей участі в суспільному житті;

відсутністю належного врахування вікових особливостей і потреб молодих жінок і чоловіків на різних етапах дорослішання у державних програмах, а також обмеженням цілей цих програм виконанням показників замість впровадження реальних змін;

слабкістю стратегічного планування, відсутність дієвої наскрізної системи моніторингу та оцінки ефективності і результатів реалізації молодіжних програм (проектів та заходів), а також завдань і заходів Програми, що не дозволяє враховувати їхній довгостроковий вплив.

На інституційному рівні проблеми пов'язані з:

браком інклюзивних та безбар'єрних просторів, що спричинено як втратою частини молодіжної інфраструктури внаслідок збройної агресії, так і недорозвиненістю цифрової інфраструктури для здійснення дистанційної роботи, що посилює нерівність між областями та ускладнює рівний доступ молоді до якісних послуг, особливо для молоді з територій, де ведуться (велися) бойові дії або які тимчасово окуповані;

зміною місця розташування, формату діяльності або припиненням функціонування частини молодіжних центрів, молодіжних рад, організацій та інших суб'єктів молодіжної роботи, що призвело до втрати стабільності та сталої роботи у сфері;

недостатнім рівнем інституційної спроможності суб'єктів молодіжної роботи, включаючи слабе ресурсне забезпечення та організаційний потенціал, що знижує їхню здатність адаптуватися до змін, ефективно реалізовувати програми та заходи для молоді;

вимушеним переселенням молодіжних працівників і працівниць, що обмежило або унеможливило виконання ними функцій, зокрема в офлайн форматі;

недостатньою кількістю кваліфікованих молодіжних працівників, обмеженим доступом до належного навчання, що впливає на якість роботи з молоддю;

фінансуванням заходів і програм для молоді за залишковим принципом, що знижує їхній потенціал, обмежує інноваційність та перетворює більшість ініціатив на формальні заходи з обмеженим впливом;

відсутністю реінтеграційних та адаптаційних програм для суб'єктів молодіжної роботи з тимчасово окупованих територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією;

потребою у системній роботі з ветеранами та ветеранками, що зумовлена триваючою збройною агресією, та необхідністю їхньої реабілітації, адаптації та реінтеграції у громадське, політичне, соціально-економічне й культурне життя на основі безбар'єрного підходу.

На організаційному рівні проблеми пов'язані з:

масовою міграцією, депортацією або примусовим переміщенням частини української молоді з територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або які тимчасово окуповані Російською Федерацією;

відсутністю когнітивної безпеки через недостатню поінформованість та низький рівень доступу молоді до якісних програм неформальної освіти для розвитку актуальних компетентностей (цифрова грамотність, медіаграмотність, кібербезпека, безпечна поведінка в онлайн-просторі), що суттєво обмежує здатність молоді адаптуватися до сучасних викликів і робить її вразливою до дезінформації, пропаганди та інших проявів ворожої інформаційної діяльності, у тому числі із застосуванням штучного інтелекту;

зростанням рівня безробіття та поширенням тіньової зайнятості серед молодих жінок і чоловіків, що зумовлено соціально-економічною нестабільністю, посиленням освітньо-професійних, гендерно-вікових дисбалансів, а також наслідками зовнішньої і внутрішньої міграції та збройної агресії;

браком доступних і якісних програм профорієнтації та перекваліфікації молоді, які відповідають сучасним вимогам ринку праці, програм для молодих підприємців для здобуття компетентностей у різних сферах, а також фахових та управлінських навичок, необхідних для працевлаштування;

недостатньою кількістю і якістю програм неформальної освіти для розвитку підприємницької компетентності молоді, що ускладнює їх якісну професійну реалізацію, обмежує розвиток малого і середнього підприємництва, ускладнює їх інтеграцію у ринок праці та сприяє міграційним настроям серед молодих людей;

травматичним досвідом, отриманим внаслідок збройної агресії, вимушеної зовнішньої і внутрішньої міграції та соціальної ізоляції, що впливає на всі рівні функціонування молоді (фізіологічний, психологічний, соціальний, особистісний, професійний);

відсутністю системної підтримки психічного здоров'я молоді з боку держави, нестачею послуг із соціально-психологічної адаптації та програм фахової психологічної підтримки для молодих жінок та чоловіків, у тому числі з територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, депортованих або примусово переміщених внаслідок збройної агресії, внутрішньо переміщених осіб, яка належать до корінних народів України, національних меншин (спільнот), а також ветеранів та ветеранок, молодих сімей, молоді у перехідному віці та їх батьків, що може загострювати травматичні ситуації, сприяти соціальній ізоляції, депресії, розпаду сімейних зв'язків і зростанню випадків суїцидальної поведінки;

недостатнім рівнем культури турботи про власне психічне та фізичне здоров'я як серед молодих жінок, так і молодих чоловіків;

браком нових і альтернативних форм участі молоді у суспільному житті та недостатньою фінансовою підтримкою відповідних ініціатив, попри зниження ефективності традиційних інструментів участі;

низьким рівнем зацікавленості молоді у суспільному житті, що зумовлена недовірою до органів публічної влади, відсутністю відчуття впливу на ухвалення рішень, низьким рівнем поінформованості про свої права, обов'язки та

можливості, зокрема, бути активним учасником чи учасницею суспільних змін, що знижує мотивацію до участі та сприяє відстороненню від суспільних процесів; відсутністю реінтеграційних та адаптаційних програм для інтеграції молоді з тимчасово окупованих територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, внутрішньо переміщених осіб, та які належать до корінних народів України, національних меншин (спільнот) до культурного, інформаційного, освітнього простору України;

зростанням ризиків стигматизації різних груп молоді внаслідок триваючої збройної агресії, що може спричинити соціальну напругу та зниження рівня згуртованості в суспільстві;

невизнанням і неврахуванням унікальних і різноманітних потреб усіх груп молоді, що спричиняє упереджене ставлення, обмеження у доступі до можливостей, інфраструктури та ускладнює повноцінну інтеграцію молоді до суспільного життя та інших сфер життєдіяльності, незалежно від її віку, статі, місця проживання, інвалідності, етнічного й соціального походження, громадянства, майнового та сімейного статусу;

недосконалістю комунікаційних механізмів між молоддю та молодіжними інституціями, що призводить до формування так званої “закритої бульбашки”, коли до участі залучені переважно представники вузьких кіл, а більшість молоді залишається поза важливими суспільними процесами через необізнаність, що підсилює соціальну ізоляцію та знижує рівень залученості.

Враховуючи вищезазначене, використання програмного методу є необхідним для системного та довгострокового подолання зазначених проблем. Їхнє вирішення потребує консолідації дій органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, суб'єктів молодіжної роботи, міжнародних організацій, громадянського суспільства, соціально відповідального бізнесу та інших зацікавлених сторін.

Програма має стати платформою для узгодження інтересів і зусиль між усіма сторонами на національному, регіональному та місцевому рівнях, що сприятиме ефективній реалізації молодіжної політики відповідно до стандартів Ради Європи, Європейського Союзу та ООН. Її виконання передбачає налагодження міжвідомчої та міжсекторальної взаємодії, залучення коштів державного і місцевого бюджетів, міжнародної допомоги, а також застосування централізованого планування з можливістю адаптації заходів до потреб молоді на різних етапах дорослішання.

II. Мета та завдання Програми

Метою та завданням Програми є створення належних умов для всебічного розвитку молоді Черкаської міської територіальної громади, формування у молоді, як стратегічної складової людського капіталу, відчуття приналежності до українського суспільства, розвиток її життєстійкості та створення можливостей для особистісної самореалізації з урахуванням її вікових, індивідуальних, соціальних, творчих, інтелектуальних потреб та запитів шляхом підтримки та розвитку пріоритетних напрямів та актуальних для молоді форм та форматів

роботи, у тому числі шляхом створення міжсекторальної взаємодії усіх учасників зазначеного процесу, участі та інтеграції молоді у суспільне життя.

Досягнення мети та розв'язання основних завдань Програми здійснюватиметься шляхом виконання заходів зазначених у Таблиці 1.

III. Термін реалізації виконання Програми

Термін виконання Програми — 2027-2031 роки.

V. Обсяги і джерела фінансування Програми

Заходи Програми реалізуються за рахунок коштів місцевого бюджету, інших джерел, не заборонених законодавством. Відповідальним виконавцем коштів місцевого бюджету по видаткам на реалізацію Програми є департамент освіти та гуманітарної політики Черкаської міської ради. Обсяг фінансових ресурсів, що спрямовані на реалізацію Програми з місцевого бюджету, визначається, виходячи з фінансових можливостей місцевого бюджету на відповідні роки, з урахуванням пропозицій департаменту освіти та гуманітарної політики Черкаської міської ради, який надає бюджетний запит до проєкту місцевого бюджету.

Фінансування заходів Програми здійснюється за кодом програмної класифікації видатків та кредитування місцевих бюджетів відповідно до рішення Черкаської міської ради про бюджет Черкаської міської територіальної громади на відповідний період.

VI. Контроль за ходом виконання Програми

Контроль за виконанням Програми здійснюють міська рада, виконавчий комітет міської ради та департамент освіти та гуманітарної політики Черкаської міської ради.

Відповідальним виконавцем Програми є департамент освіти та гуманітарної політики Черкаської міської ради, що забезпечує контроль за виконанням Програми та складанням щорічного звіту виконання її заходів.

Відповідальний виконавець у процесі виконання Програми забезпечує цільове та ефективне використання бюджетних коштів протягом усього року реалізації відповідної Програми у межах визначених бюджетних призначень.

Головний розпорядник коштів надає результати моніторингу виконання Програми до департаменту фінансової політики.

VII. Очікувані результати

Очікуваними результатами виконання Програми є:

- збільшення кількості молоді, яка бере участь у діяльності молодіжних радах, органах (організаціях) учнівського та студентського самоврядування, молодіжних та дитячих громадських організаціях, створених для вирішення питань, що стосуються молоді;
- збільшення кількості молоді, яка взяла участь у заходах з соціальної згуртованості, формування у молоді стійкого усвідомлення приналежності до українського суспільства та протидії дезінформації та вербуванню до деструктивних дій;
- зниження частки молоді, яка бажає емігрувати до інших країн;
- збільшення кількості молоді, фахівців, молодіжних працівників, представників громадських об'єднань, інших суб'єктів молодіжної роботи, які взяли участь у заходах та програмах неформальної освіти;
- збільшення кількості інформаційних кампаній, тренінгів та програм щодо збереження психічного здоров'я та методів його підтримки;
- збільшення кількості молоді, яка скористалася програмами стажування, неформального професійного навчання, програмами менторства, що реалізовані в рамках співпраці між органами державної влади, органами місцевого самоврядування, представниками роботодавців, соціально відповідальним бізнесом із молодіжними центрами, молодіжними та дитячими громадськими об'єднаннями, молодіжними працівниками, іншими суб'єктами молодіжної роботи;
- відновлення та/або відкриття молодіжних центрів і просторів, молодіжних та дитячих громадських об'єднань, молодіжних рад та інших суб'єктів молодіжної роботи як безбар'єрних та інклюзивних середовищ по всій громаді;
- збільшення кількості молоді, яка бере участь у заходах з формальної та неформальної освіти, спрямованих на розвиток професійних компетентностей;
- зростання чисельності молоді, яка бере участь у заходах неформальної освіти та усвідомлює необхідність навчання протягом життя;
- підвищення рівня компетентностей (знань, умінь, навичок, ставлень тощо), у тому числі фінансової та цифрової грамотності, правової спроможності для активної участі та інтеграції в суспільне життя молоді;
- підвищення рівня медіаграмотності молоді; опанування нових знань та навичок, розвиток наявних та здобуття нових компетентностей з метою професійного розвитку молоді;
- зростання чисельності молоді із сформованим відповідальним ставленням до власного здоров'я;
- підвищення рівня поінформованості суспільства про потреби молоді з числа осіб з інвалідністю та підвищення ступеня її інтеграції;
- взяття участі у волонтерській діяльності (у проєктах та заходах молоді);

- підвищення рівня медіаграмотності молоді; опанування нових знань та навичок, розвиток наявних та здобуття нових компетентностей;
- навчання, у тому числі за програмою «Молодіжний працівник» представників інститутів громадянського суспільства та фахівців, які працюють з молоддю;
- отримання відповідних компетентностей для підвищення рівня спроможностей та якості діяльності представників молодіжних центрів;
- збільшення кількості і якості діяльності молодіжної інфраструктури регіону;
- забезпечення діяльності молодіжних просторів, хабів та молодіжних центрів;
- підвищити рівень активності молоді в умовах децентралізації;
- забезпечення щорічного збільшення обсягів бюджетного фінансування молодіжної політики як за рахунок місцевих бюджетів, так і за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

У разі потреби здійснюватиметься перегляд запланованої діяльності, пошук та впровадження більш ефективних способів розв'язання проблеми.

№ з/п	Показники	Одиниця виміру	Роки					Разом
			2027	2028	2029	2030	2031	
0613133 – Забезпечення молодіжними центрами соціального становлення та розвитку молоді та інші заходи у сфері молодіжної політики.								
1.	Показники продукту							
1.1.	Кількість організованих заходів	од.	350	400	420	420	430	2020
1.2.	Кількість дітей та молоді, які взяли участь у заходах	тис. осіб	25	27	29	31	33	145
1.3.	Середня кількість учасників заходу	осіб	72	68	69	74	77	-
2.	Показники витрат							
2.1.	Витрати міського бюджету на проведення заходів	тис. грн.	3836,24	3836,24	4007,24	4007,44	4175,24	19862,4
3.	Показники ефективності							
3.1.	Середня вартість одного заходу	тис. грн.	10	9,25	9,3	10,0	10,56	-
3.2.	Середня вартість витрат на одного учасника заходу	грн.	140	137,1	135	135	138	-